

Ésser procedent

Amb el verb *ésser* seguit d'un adjectiu —sovint un adjectiu verbal, és a dir, procedent d'un verb— es formen una sèrie de frases verbals que poden ésser considerades autèntiques locucions i que s'usen, especialment, en oracions impersonals, amb un subjecte representat generalment per una oració subordinada introduïda per la conjunció *que*, o, també, per un infinitiu introduït per la preposició *de*. Aquestes locucions solen expressar obligació, necessitat, possibilitat, probabilitat, conveniència, utilitat, preferència, etc.: *Es imprescindible que vinguis, Es necessari que ho sàpiga, Es possible que em quedi, Es probable que nevi, Es convenient que digui sí, Es útil que ho faci, Es millor que hi renunciï, Es evident que no vol, Es lògic que se n'abstingui, Es bo que es diverteixi, Es important que el coneguis, Es escruixidor que hagi pogut passar, Es bo de saber-ho, Es natural d'insistir, Es curiós de veure-ho.*

Normalment, quan l'adjectiu que forma part d'aquests grups o locucions verbals procedeix d'un verb, la locució té el mateix significat que aquest verb. Així, *ésser convenient* equival a *convenir*, *ésser important* a *importar*, *ésser interessant* a *interessar*, *ésser escruixidor* a *escruixir*, *ésser revoltant* a *revoltar*, *ésser depriment* a

deprimir, etc. En alguns casos, l'equivalència s'estableix amb un verb d'una altra família etimològica o amb una altra locució: *ésser necessari* i *caldre*, *ésser possible* i *poder ésser*, *ésser millor* i *valer més*. Però aquesta equivalència no comporta intercanviabilitat en tots els casos d'aplicació. Així, amb el mateix valor, tant podem dir *Importa que el coneguis* com *Es important que el coneguis*, però en l'oració *No importa que ho sàpiguen* no podem substituir el verb *importar* per la locució *ésser important*.

En algun cas, el conjunt format pel verb *ésser* i un adjectiu verbal té un valor que hom no reconeix al verb d'on prové aquest adjectiu. Així, *ésser procedent* significa «ésser conforme a dret, pràctica o conveniència», valor amb el qual no hem d'usar el verb *procedir*, encara que, de fet, es faci força sovint per influència del castellà, que ha conferit al seu verb, de la mateixa forma, aquesta significació. En lloc, per tant, de construccions com «procedeix que hi assisteixin» «No procedeix que els ho concedeixin» o «Procedeix de dir que sí», caldria dir *Es procedent que hi assisteixin, No és procedent que els ho concedeixin* i *Es procedent de dir que sí*.